

Datum: 3 februari 2020

Aan: Raadsleden Gemeente Meierijstad

Onderwerp: Een gemeenschappelijk energiebedrijf in plaats van de 'Not in my back yard discussie'.

Het Brabants Dagblad is er druk mee. Bijeenkomsten worden georganiseerd. Actiegroepen worden gevormd. Bekende Nederlanders worden gemobiliseerd. En dat allemaal nog voordat er ook maar 1 zonneweide zonnestrallen heeft geoogst of 1 windmolen wind heeft gevangen.

In Meierijstad zitten we wat betreft de energietransitie nu in een roerige fase nu de raad op 6 februari a.s. het besluit zal nemen over het beleidsdocument "De toekomst van zon en wind in Meierijstad". Een belangrijke stap in Meierijstad voor de energietransitie.

Nog voordat het college en de raad van onze gemeente Meierijstad heeft ingestemd met de zoekgebieden voor zonne- en windenergie, lijkt de haalbaarheid hiervan in de kiem gesmoord te worden. Op het moment dat de discussie over de duurzame energietransitie nog aan tafel wordt gevoerd, vinden de meeste mensen het een heel goed idee. Maar nu de discussie over is en de realiteit voor de deur staat, ontstaat een tweede, veel luidere discussie. Not in my back yard! Vrij vertaald: overal is goed, zo lang het maar niet bij mij in de buurt is. En dat wordt erg lastig in Nederland, een klein land met weinig onbenutte ruimte en een hele hoge woondichtheid.

Wat het nog lastiger maakt is het feit dat Nederland klem zit. Wij zijn extreem afhankelijk van energie. Energie voor onze eigen woning, ons vervoer, ons werk, onze voedselproductie en noem maar op. Nu nog wordt hierin grotendeels voorzien door onze verslaving aan fossiele brandstoffen. En deze fossiele brandstoffen zijn het echte probleem.

Wij maken in een paar honderd jaren de fossiele brandstoffen op die zich in miljoenen jaren hebben gevormd. Hiermee beïnvloeden we onze omgeving. Het klimaat verandert door de uitstoot en we zorgen voor een groeiende milieuvervuiling. En daarnaast heeft het ook een economische invloed: fossiele brandstoffen worden steeds duurder en zullen uiteindelijk gewoon op zijn. Dus de keuze waar we voor staan is feitelijk geen keuze meer. We moeten nu aan de slag met de energietransitie, zodat we nog voldoende tijd hebben om stap voor stap, in maximaal 30 jaar tijd, te komen tot een duurzame samenleving.

En daar begint het te wringen. Op dit moment zijn er maar 2 serieuze en grootschalige opwek alternatieven beschikbaar voor de energietransitie: zonne-energie en windenergie. En beide vormen kennen ook twee nadelen: ze hebben ruimte nodig en ze wekken niet altijd stroom op omdat ze afhankelijk zijn van weersomstandigheden.

Met het eerste nadeel betekent het dat wij in Nederland er altijd iets van zullen zien en merken. Ons land is te klein en te dichtbevolkt om gebieden aan te kunnen wijzen waar de windmolens en zonneweides geen invloed zullen hebben op de omgeving en zijn bewoners.

Het tweede nadeel betekent dat wij, door onze hele grote afhankelijkheid van energie en door het feit dat wind en zon niet constant zijn, grote productiefaciliteiten nodig hebben. Er is op dit moment nog geen rendabele versie van grootschalige energieopslag beschikbaar, maar de ontwikkelingen zijn gaande. Als wij de energiebehoefte van Meierijstad willen dekken, dan zouden we in Meierijstad ca

990 ha aan zonnepanelen moeten volleggen, of ca. 146 windmolens plaatsen (bron: duurzaamheidsvisie Meierijstad). En dat betekent wat! Dit is gebaseerd op technologie van vandaag de dag en dat zal naar verwachting nog wel wijzigen.

Als Energie Coöperatie Meierijstad (ECM) willen wij dat de energietransitie zo min mogelijk impact heeft op onze gemeente en zijn bewoners. We willen dat de woonomgeving prettig blijft voor iedere bewoner, de natuur met respect wordt behandeld en beschermd en dat er ook genoeg mogelijkheden blijven voor economische ontwikkeling en ontplooiing.

Maar we kunnen wel concluderen dat dit een onmogelijke opgave is. We zullen er allemaal iets van gaan merken in onze eigen buurten. Er zullen windmolens in ons landschap gaan verschijnen en er zullen gebieden worden aangewezen waar grote zonneweides gaan verrijzen. Dit is een absolute noodzaak omdat wij in 2050 CO² neutraal moeten zijn.

Als Energie Coöperatie Meierijstad (ECM) vinden wij dat als er windmolens en zonneweides moeten komen, deze het liefst ook een grotere bijdrage gaan leveren aan Meierijstad dan alleen voor de productie van duurzame elektriciteit. Als die windmolen of die zonneweide bij jou in de buurt staat, waarom zou je daar dan ook geen rendement van mogen ontvangen. Op dit moment zijn vaak grote bedrijven (soms Nederlandse bedrijven, maar vaak ook buitenlandse) en consortiums eigenaar zijn van die windmolenparken en zonneweides. Dat betekent dat zij de (energie)subsidies krijgen en de winsten maken en er dus weinig rendement terugkomt naar de gemeenschap waar die windmolen of zonneweide is gerealiseerd.

Wij als Energie Coöperatie Meierijstad (ECM) vinden dat burgerparticipatie (minimaal 50%) van absoluut belang is in de energietransitie. Laat burgers participeren in een "gemeenschappelijk duurzaam energiebedrijf". Dan betekent het ook dat bewoners een belang hebben bij de duurzame opwekking in de eigen buurt en er zodoende ook draagvlak ontstaat als het rendement ten goede komt aan de bewoners zelf.

Als Energie Coöperatie Meierijstad (ECM) willen wij het platform zijn om te komen tot dat gemeenschappelijke en duurzame energiebedrijf. De energietransitie is een absolute noodzaak, laten we daarom samen als ECM, Gemeente en inwoners van Meierijstad aan de slag gaan om te kijken naar de mogelijkheden waarmee we dit wel mogelijk maken. Hoe meer leden, hoe sterker we staan om deze burgerparticipatie ook daadwerkelijk te realiseren. Contact kan via info@ecmeierijstad.nl.

Als iedereen vast blijft houden aan *Not in my back yard*, dan ligt Meierijstad in 2050 misschien wel dichterbij zee dan we zouden willen.

Met vriendelijke groet,
Energie Coöperatie Meierijstad
Paul Pöttgens
Voorzitter bestuur